Dosarul nr. 5r-17/26
4-26036764-32-5r-24032026

D E C I Z I E
în numele Legii

29 iulie 2026 or. Leova

Judecătoria Hîncești sediul Leova,
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele ședinței – judecător Nicolae Zaharia
Grefier Marina Abuzan
Andrea Ababi

În prezenţa:
Avocatul Igor Șcheau
Contestatarului Armeanu Silvia

examinând în şedinţă de judecată publică recursul depus de avocatul Igor Șcheau împreună cu contravenienta Armeanu Silvia împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria DAC01 nr.*****din 10.03.2026, în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator Crețu Gheorghe din cadrul IP Leova,

A C O N S T A T A T :

La 10.03.2026, prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 *****, adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Crețu Gheorghe, Armeanu Silvia a fost sancţionată contravenţional conform art. 70 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 36 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1800 lei, pentru faptul că la 13.02.2026, perioada 14:00 – 15:00, a răspândit cu bună știință informații mincinoase ce defăimează o altă persoană, anume pe Crăciun Victoria, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional.

Contestatarul, nefiind de acord cu decizia emisă de agentul constatator, la 19.03.2026 a depus la IP Leova, contestația(recurs) împotriva deciziei asupra cauzei contravenţionale seria DAC01 *****din 10.03.2026, adoptată în baza art. 70 alin. (1) Cod contravenţional.

Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) și (4) Cod contravențional, IP Leova a remis în adresa judecătoriei Hîncești, sediul Leova conform competenței pentru examinare contestația depusă de Armeanu Silvia.

Astfel, la 23.03.2026 în cadrul Sectiei Evidenţă şi Documentare Procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Leova a fost înregistrată contestaţia(recurs) înaintat de către avocatul Igor Șcheau împreună cu contravenienta Armeanu Silvia împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale DAC01 *****din 10.03.2026, adoptată în baza art. 70 alin. (1) Cod contravenţional.

În motivarea contestației a indicat:

„Agentul constatator a admis întocmirea deciziei asupra cauzei contravenţionale, ignorând aspectul privind lipsa faptului contravenţiei, din următoarele motive:

a. în rubrica fapta contravenţională este expus că „...a răspândit, cu bună-ştiinţă, informaţii mincinoase ce defăimează o altă persoană Crăciun Victoria...".

b. La caz, subsemnata Armeanu S. a depus, pe data de 12.02.2026, o sesizare la autorităţile publice (IP Centru al IGP al MAI, cons. raional Leova) precum și la BC Victoriabank SA. în care am invocat despre faptul că o persoană de gen masculin ar fi vorbit cu Armeanu Silvia pe un ton vulgar şi i-a adresat ameninţări, inter alia prin intermediul unui SMS, pe data de 05.02.2026.

c. în context, este relevant ca în petiţia vizată relativ la Crăciun Victoria, a invocat doar despre o discuţie telefonică, care a avut loc cu numita, în aceiaşi zi (05.02.2026, orele 14:14), în contextul unui conflict invocat de Crăciun V., privind fiica minoră a acesteia. Acest apel telefonic, se confirmă şi prin extrasul din agenda telefonică a subsemnatei, din aceiaşi zi (a se vedea anexa).

d. La caz, eu nu a comunicat altor persoane despre discuţia telefonică vizată, cu Crăciun Victoria, nerealizând astfel careva acţiuni pentru a răspândi astfel de informaţii.

e. Pe lângă faptul că informaţiile din petiţia indicată mai sus, nu au fost răspândite, acestea nu au un caracter fals, având loc de facto (nici chiar Crăciun V. nu neagă apelul telefonic vizat, motivul şi tema discuţiei din acesta, faptul că a sesizat despre un conflict cu implicarea fiicei sale minore etc.). Deci, elementele indisolubile ale "răspândirii de informaţii false" nu se atestă în acţiunile subsemnatei în raport cu persoana pretinsei victime, Crăciun V.

f. în temeiul art. 70 CCt: „(1) Calomnia, adică răspîndirea cu bună ştiinţă a unor informaţii mincinoase ce defăimează o altă persoană...".

g. în temeiul legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare:

• Art. 2: Termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: defăimare - răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; răspîndire a informaţiei proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); informaţie - orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; fapt eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită;

• Art. 7: (1) Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. (2) Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. (3) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat;

• Art. 8 Nu poate fi intentată o acţiune cu privire la defăimare pentru declaraţia făcută: a) de către Preşedintele Republicii Moldova şi deputaţii în Parlament în exercitarea mandatului; b) de către participanţii la proces, inclusiv martorii, organul de urmărire penală sau instanţa de judecată, în cadrul urmăririi penale sau al unui proces judiciar; c) în cererile, scrisorile sau plîngerile cu privire la încălcarea drepturilor şi a intereselor legitime, expediate autorităţilor publice pentru examinare.

h. La caz, sub nici o formă şi în nici un mod, Armeanu Silvia nu a răspândit, a priori, informaţii false despre Crăciun Victoria, pentru a încadra, prin prisma art. 10 CCt raportat la art.

70 alin. (1) CCt, acţiunile lui Armeanu Silvia ca răspândire de informaţii calomnioase. Or, depunerea unei sesizări autorităţilor publice, nu poate fi calificată ca modalitate de defăimare şi este exceptată de la această noţiune, prin prisma art. 8 lit. c) al legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, citată supra.

i. Agentul constatator nici nu indică prin care anume fapte a fost comisă răspândirea de informaţii calomnioase, despre care informaţii anume merge vorba, când, unde, cum au fost răspândite acestea etc. şi astfel, învinuirea adusă subsemnatei este generală şi a abstractă la fel ca şi concluziile agentului constatator privind prezenţa faptului contravenţiei. Or, evenimentele veridice, indicate în sesizarea depusă nu pot fi încadrate ca fiind false (art. 7 alin. (2) al legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare).

j. în afară de explicaţiile lui Crăciun V., care nu se confirmă, prin careva mijloace de probă, prin prisma art. 425 CCt, de agentul constatator nu au fost acumulate careva probe pentru a proba faptul contravenţiei imputate.

k. în temeiul art. 425 CC: „(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză”.

l. La caz, puteau fi administrate şi alte mijloace de probă pentru stabilirea adevărului, agentul constatator urmând:

• Să examineze telefonul mobil, pentru a stabili că apelurile telefonice din 05.02.2026 au avut loc (cu nr. de telefoane, inter alia al lui Crăciun V.) şi să examineze SMS-ul cu conţinutul ameninţător primit de mine, în aceiaşi zi (art. 426 CCt), or eu i-am propus şi pe data de 10.03.2026, agentului constatator, să examineze telefonul meu mobil şi sunt dispusă în acest sens şi în prezent (a se vedea anexa);

• Să audieze alte persoane (angajaţii LT C. Spătaru, spre exemplu), pentru a stabili că a fost depusă sesizarea lui Crăciun V., despre pretinsul conflict cu fiica sa minoră, despre care se referă în petiţia depusă;

• Să stabilească care anume informaţii ar avea un caracter neveridic şi mai ales dacă acestea, în genere, au fost răspândite.

m. Deci „dincolo de orice dubiu rezonabil”, prin prisma garanţiilor confom art. 6 par. 2 al CEDO, nu a fost probat faptul pretinsei contravenţii.

n. în acest sens, este esenţial că acuzaţiile aduse subsemnatei Armeanu Silvia duc la apariţia unor serii de garanţii procesuale, consacrate inter alia şi de dreptul intern (artart. 1, 5, 396 CCt) anume a prezumţiei de nevinovăţie dar şi cerinţelor de probaţiune care rezultă din aceasta (artart. 5, 7, 10, 384 CCt). Prin prisma cerinţelor art. 6 par. 2 al CEDO: „Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită”. Astfel, principiul prezumţiei de nevinovăţie impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcţiilor lor, autorităţile puterii de stat competente să nu pornească de la ideea preconceptă că persoana acuzată a săvârşit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în

avantajul persoanei acuzate. în plus, acuzarea are obligaţia de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzaţii i se aduc - pentru a-i oferi ocazia să îşi pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător - şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declaraţie de vinovăţie (Barberâ, Messegue şi Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97).

o. Prezumţia de nevinovăţie este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15). 205. Art. 6 § 2 reglementează procesele penale în întregime, indiferent de rezultatul urmăririi penale, şi nu doar examinarea temeiniciei acuzaţiei (a se vedea, printre multe altele, Poncelet împotriva Belgiei, pct. 50; Minelli împotriva Elveţiei, pct. 30; Garycki împotriva Poloniei, pct. 68).

p. în sensul celor precizate urmează ca culpa (pretinsă) a subsemnatei Armeanu Silvia pentru pretinsa contravenţie sa fie probată cert, dincolo de orice dubiu rezonabil, prin administrarea probelor cerute expres de legislaţia în vigoare, care urmează a fi administrate în condiţiile legii şi care urmează a fi prezente ca atare la materialele cauzei contravenţionale vizate.

q. în temeiul art. 10 CC: „Constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională". Simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.

r. în speţă, doar nişte „presupuneri pur-subiective", bazate pe declaraţiile unei persoane cu care se află, în conflict (Crăciun V.), nu sunt suficiente pentru a reţine despre existenţa faptei contravenţionale, or, prin prisma laturii obiective a contravenţiei expuse de art. 70 alin. (1) CCt, era în sarcina agentului constatator, conform art. 425 CC, adică prin probe legal administrate, utile şi pertinente, de a proba:

dacă ar fi răspândit, în genere, careva informaţii;

când, unde, cum şi în ce context aş fi răspândit informaţiile vizate;

dacă informaţiile răspândite au fost false.

s. Or, nici unul dintre aceste elemente ale laturii obiective a contravenţiei imputate, nu se atestă în speţă.

t. în temeiul art. 441 CCt: „(1) Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei" iar în temeiul art. 461 CCt: „în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional".

u. în sensul celor precizate se atestă lipsa faptului contravenţiei, fapt care impune încetarea procesului contravenţional, la caz.

2. Procedura contravenţională vizată a fost afectată de numeroase abateri procesuale, care justifică anularea deciziei asupra cauzei contravenţionale vizate, din următoarele motive:

a. în primul rând, la caz nu putea fi întocmită o decizie asupra contravenţionale, urmând a fi întocmit anume un proces-verbal cu privire la contravenţie.

b. Subsemnata, nu a recunoscut niciodată culpa pentru pretinsa contravenţie incriminată de agentul constatator, nerăspândind careva informaţii defăimătoare în privinţa lui Crăciun V., conform celor descrise supra.

c. Armeanu Silvia, prezentându-se la IP Leova, pe data de 10.03.2026, a comunicat agentului constatator că nu recunoaște alegaţiile de fapt ale autorului plângerii, Crăciun V., nu a comis contravenţia prevăzută de art. 70 alin. (1) CCt. Necătând la aceste aspecte, fără a fi explicate esenţa procedurii expuse de art. 451 ind. 5 CCt, agentul constatator, pe un ton ultimativ, i-a solicitat să semnez careva acte, Armeanu Silvia semnându-le fără a înţelege semnificaţia acestora.

e. Armeanu Silvia nu a fost citată, contrar art. 382 CCt raportat la art. 234. 235 CPP, pentru a-și putea realiza dreptul la apărare, de a se prezenta cu un apărător fiind doar “chemată telefonic" de numitul Creţu Gh, care nu i-a comunicat şi nici explicat în ce procedură urmează a fi examinată cauza contravenţională vizată, fiind astfel indusă în eroare.

f. În astfel de condiţii, cerinţa privind voinţa de a semna o „tranzacţie încheiată între agentul constatator şi contravenient, care îşi recunoaşte vina” nu era prezentă şi agentul constatator era obligat de întocmi anume un proces-verbal cu privire la contravenţie şi nicidecum o decizie pe marginea cauzei contravenţionale, contrar art.art. 442, 443 CCt, care prevede că: (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui” şi " (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: ....

g. Decizia asupra cauzei cauzei contravenţionale, deplânsă, nu corespunde nici rigorilor art. 451/2 CCt.

• Contrar art. 451/2 alin. (2) lit. d) CCt, decizia deplânsă nu conţine „circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor”, nefiind specificate prin ce fapte (anume), când, unde, cum, ar fi răspândit „informaţii mincinoase” în privinţa lui Crăciun V., conform celor menţionate mai sus.

• Contrar art. 451/2 alin. (2) lit. e) CCt. decizia deplânsă nu conţine „indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei”. Astfel „acuzaţia în materie contravenţională” adusă, este una „generală şi abstractă” - or ea nu conţine descrierea modalităţii pretinsei calomnii în privinţa lui Crăciun V., contrar art. 6 par. 2 al CEDO. Cu alte cuvinte, subiectul unei acuzaţii în materie contravenţională nu se poate apăra „efectiv" pe marginea unei acuzaţii „generale şi neclare”. Conceptul „acuzaţie în materie penală” are o semnificaţie „autonomă”, independentă de clasificările utilizate de sistemele juridice naţionale ale statelor membre (Adolf împotriva Austriei, pct. 30). Conceptul „acuzaţie" trebuie înţeles în sensul Convenţiei. Acesta poate fi aşadar definit drept „notificarea oficială, din partea autorităţii competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei infracţiuni”, definiţie care depinde, de asemenea, de existenţa sau absenţa unor „repercusiuni importante asupra situaţiei [suspectului]” (a se vedea, cu titlu de exemplu, Deweer împotriva Belgiei, pct. 42 şi 46, şi Eckle împotriva Germaniei, pct. 73). Or, CCt obligă agentul constatator de a indica clar fapta contravenţională dar şi indicii calificativi (concreţi) care corespund laturii obiective a contravenţiei (art 70 alin. (1) CCt, astfel cum este definit de CCt). Doar indicarea de fraze generale, care nu corespund laturii obiective acestei componenţe de contravenţie, evident, nu corespunde cerinţelor art. 451/2 CCt; ceea ce condiţionează anularea deciziei vizate.

• Contrar art. 451/2 alin. (2) lit. f) CCt, agentul constatator nu a realizat aducerea la cunoştinţa subsemnatei, a drepturilor şi obligaţiilor prevăzute la art.384 şi 387 CCt, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată; într-un limbaj inteligibil şi accesibil.

• Contrar art. 451/2 alin. (6) CCt, deşi se invocă despre faptul că Armeanu Silvia a „calomniat-o” pe Crăciun V., în rubrica „cauzând paguba” nu este specificată numita în calitatea de victimă a contravenţiei şi decizia vizată lipsesc obiecţiile victimei (pretinse) a faptei contravenţionale dar şi semnătura pretinsei „victime” (Crăciun V.), care urma a semna decizia deplânsă.

• Agentul constatator nu a citat-o pe Armeanu Silvia, în modul prevăzut de lege, pentru a se prezenta la întocmirea deciziei deplânse. Astfel, în condiţiile art. 382 CCt: „(1) Citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. (6) Acţiunea procedurală de citare a persoanei în timpul procesului contravenţional se efectuează în conformitate cu art.237-242 din Codul de procedură penală”. în scopul exercitării efective a dreptului la apărare persoana urmează a fi citată pentru a se prezenta în faţa agentului constatator, or citarea se face în condiţiile art. 237-242 CPP cu cel puţin 5 zile anterioare zilei prezentării la organul competent, urmând ca în citaţie să fie incluse elementele prevăzute de art. 237 CPP, pentru a asigura dreptul persoanei de a se prezenta cu un apărător, denumirea şi obiectul cauzei, obiectul învinuriii, locul prezentării, denumirea acţiunii procesuale etc. Or, întocmirea deciziei deplânse fără citarea mea, în genere, nu corespunde nicidecum rigorilor art. 382 CCt, precitate şi atestă o gravă încălcare a drepturilor mele la unui proces contravenţional echitabil (a deschis calea abuzului de serviciu admis de agentul constatator, privind întocmirea deciziei deplânse, conform celor descrise mai sus}.

h. În condiţiile prevederilor CEDO şi practicii CtEDO, dreptul la un proces echitabil este garantat ca fiind efectiv dar nu iluzoriu (Engel şi alţii vs Olanda, hotărârea din 8 iunie 1976, § 82 şi 83; Ozturk vs Germania, hotărârea din 21 februarie 1984, § 53; Lauko vs Slovacia, hotărârea din 2 septembrie 1998, § 58).

i. Deci, prin prisma dreptului intern expus şi rigorilor art. 6 par. 1 al CEDO, din motivul multitudinii de abateri de procedură contravenţională expuse mai sus, prezenta decizie este lovită de nulitate absolută, or prin prisma art. 451/2 CC; la moment, aceste abateri nu pot fi, nicidecum, remediatate şi nu există o altă soluţie decât anularea acesteia, pentru a aduce situaţia din speţă în albia legalităţii.

j. Sancţiunea pecuniară sub formă de amendă constituie ingerinţă în dreptul meu de proprietate, care însă poate fi aplicate doar în condiţiile respectării în tocmai a rigorilor dreptului procesual (art. 1 par. 1 al P. 1 al CEDO şi practica CtEDO citate supra).

3. În condiţiile celor precizate, deoarece decizia asupra cauzei contravenţionale, au fost emise în condiţiile lipsei faptei contravenţiei în acţiunile lui Armeanu Silvia şi în condiţiile admiterii multiplelor abateri procesuale, având în vedere că prin actele deplânse s-a operat o ingerinţă ilegală în dreptul de proprietate, contrară CEDO şi practicii CtEDO citată supra, se impune constatarea ilegalităţilor vizate, cu anularea actelor deplânse şi încetarea procesului contravenţional la caz.

Avocatul Igor Șcheau în cadrul ședinței de judecată a susținut recursul și a solicitat încetarea cauzei contravenționale.

Făptuitorul Armeanu Silvia în cadrul ședinței de judecată a comunicat că susține cele invocate de avocat.

Agentul constatator Crețu Gheorghe în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

Victima în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citată.

Ținând cont de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea

cauzei în lisa agentului constatator și a victimei.

Examinând recursul, raportând situația de fapt la cea de drept, instanța de judecată ajunge la concluzia că recursul înaintat de către avocatul Igor Șcheau împreună cu contravenienta Armeanu Silvia împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria DAC01 nr.*****din 10.03.2026, în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator Crețu Gheorghe din cadrul IP Leova, este nefondat.

Conform art. 451^2 Cod contravențional: (1) Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator este un document executoriu, care va include:

a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul întocmirii deciziei;

b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă, numărul legitimației sau al unui alt act care stabilește identitatea acestuia;

c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, datele din actul de identitate al persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional sau, după caz, dintr-un alt act care stabilește identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

d) fapta contravenţională, locul, timpul şi circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, identitatea victimei, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

f) aducerea la cunoştinţa contravenientului, precum şi a reprezentantului legal al minorului a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387 ale prezentului cod, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată;

g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvârşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului.

(2) În decizia privind examinarea contravenţiei nu se admit rectificări, adăugiri şi alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se emite o nouă decizie în care se face consemnarea respectivă.

(3) În cazul în care contravenientul este copil, se va consemna și numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară a reprezentantului legal al acestuia potrivit Registrului de stat al populației.

(4) În cazul în care contravenientul este asistat de un avocat, se va consemna identitatea acestuia.

(5) Partea rezolutivă a deciziei va cuprinde: încadrarea juridică a faptei contravenţionale, decizia agentului constatator de sancţionare a contravenientului, contul de virament al instituţiei bancare la care se va transfera valoarea amenzii, calea de contestare.

(6) Decizia se semnează de către agentul constatator şi contravenient şi se înmînează o copie contravenientului şi victimei, dacă există.

(7) În cel mult 24 de ore de la întocmire, decizia se înscrie în ordinea întocmirii într-un registru electronic ţinut de Ministerul Afacerilor Interne.

Conform art. 451^3 Cod contravențional: (1) Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15

zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale.

(2) Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităţilor din care fac parte agenţii constatatori.

(3) Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri:

a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa materială;

b) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii întâi;

c) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărţii întâi;

d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate mențiunile de la art.451^2 alin. (1). Dispozițiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

(4) Pentru contestația prevăzută la alin.(2) se plătește taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023. În cazul dat, dispozițiile art. 448 alin. (9) și (10) se aplică în modul corespunzător.

Conform art. 451^4 Cod contravențional: (1) Recursul declarat se examinează de către un judecător conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepţiile prevăzute la prezentul capitol.

(2) Instanţa de recurs poate adopta una din următoarele decizii:

1) să respingă recursul şi să menţină decizia agentului constatator dacă este:

a) tardiv;

b) inadmisibil;

c) nefondat;

2) să admită recursul şi să anuleze decizia agentului constatator şi să adopte una dintre următoarele soluţii:

a) dispunerea încetării procesului contravenţional;

b) rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului, dacă acesta a contestat decizia agentului constatator.

(3) Părţile se informează despre locul, data şi ora şedinţei de examinare a recursului, însă neprezentarea acestora nu împiedică examinarea recursului şi desfăşurarea şedinţei, în cazul în care la dosar este dovada citării fiecărei părţi.

Articolul 451^5. Acordul de colaborare

(1) Acordul de colaborare este o tranzacţie încheiată între agentul constatator, după caz, procuror şi contravenient, care îşi recunoaşte vina, integral, în schimbul unei pedepse reduse. Acordul de colaborare poate fi încheiat în orice moment al procesului contravenţional până la soluţionarea în fond a cauzei contravenţionale.

(2) În cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancţiune egală cu o doime din maximul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenţia comisă.

(3) Acordul de colaborare poate fi iniţiat de către agentul constatator, după caz, procuror, contravenient sau apărătorul său, reprezentantul legal în cazul săvârșirii contravenţiei de către un minor. Agentul constatator, după caz, procurorul este obligat să refuze încheierea acordului de colaborare în cazul în care fapta nu constituie contravenţie sau prezintă semne de infracţiune. Refuzul de a accepta încheierea acordului de colaborare nu este pasibil nici unei căi de atac.

(4) În cazul încheierii acordului de colaborare, agentul constatator, după caz, procurorul

încetează acumularea probelor, iar contravenientul nu mai este în drept să-şi retragă acordul.

(5) În cazul încheierii acordului de colaborare, cauza contravenţională va fi soluţionată, prin decizie asupra cazului contravenţional, în condiţiile acordului de colaborare, după forma şi conţinutul stipulate la art.4512, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol.

(6) Prevederile art.444, 451^3 și 451^4 din prezentul cod se vor aplica în mod corespunzător în privinţa acordului de colaborare.

Instanța de judecată constată că recursul a fost depus la data de 19.03.2026, iar decizia asupra cauzei contravenționale a fost emisă la data de 10.03.2026, astfel este depus în termen.

Conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional: Instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.

Instanța de judecată constată că recursul examinat nu indică expres vreun temei de recurs prevăzut de art. 451^3 Cod contravențional.

Instanța de judecată menționează că alegațiile recurentului referitor la aprecierea probelor și lipsa probelor, prevederile art. 451^5 alin. (4) Cod contravențional: În cazul încheierii acordului de colaborare, agentul constatator, după caz, procurorul **încetează acumularea probelor, iar contravenientul nu mai este în drept să-şi retragă acordul**.

În continuare, referitor la alegațiile recurenților ce ține de recunoașterea vinovăției de către Armeanu Silvia, conform procesului – verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional – Armeanu Silvia din 10.03.2026(f.d. 22), contravenienta a declarat (f.d.23 verso): „....îmi recunosc vina....”, astfel în baza acestor declarații a fost întocmit acordul de colaborare din 10.03.2026(f.d.16), potrivit căruia lui Armeanu Silvia i s-a adus la cunoștință prevederile art. 451^5 alin. (1) – (4) Cod contravențional(specificate pe verso), fapt confirmat prin semnătura doamnei Armeanu Silvia, la rubrica 13. Recunosc săvârșirea contravenției și accept constatările agentului constatator, la fel este semnătura doamnei Armeanu Silvia.

Ce ține de alegațiile precum că decizia asupra cauzei contravenționale nu corespunde exigenților prevederilor art. 451^2 Cod contravențional, instanța de recurs le respinge ca declarative.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs va respinge ca fiind nefondat recursul depus de avocatul Igor Șcheau împreună cu contravenienta Armeanu Silvia împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria DAC01 nr.*****din 10.03.2026, în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator Crețu Gheorghe din cadrul IP Leova.

În temeiul celor expuse și a prevederilor art.art. 395 alin. (1) pct. 2), (1^1); 448; 451^1-451^5; 465-474 Cod contravențional, instanța de recurs,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de avocatul Igor Șcheau împreună cu contravenienta Armeanu Silvia împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria DAC01 nr.*****din 10.03.2026, în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator Crețu Gheorghe din cadrul IP Leova, ca nefondat.

Se menține Decizia asupra cauzei contravenționale seria DAC01 nr.*****din 10.03.2026 în privința lui Armeanu Silvia.

Decizia este irevocabilă.

Judecător Nicolae Zaharia